

Poul Antonsen: Jeg skal holde mig til nogle meget få principielle bemærkninger. For det første kan vi være enige i den tendens, der er i lovgivningen, den mulighed for modernisering af hele dette system, der nu foreslås, for det andet kan jeg give tilslutning til de bemærkninger, der kom fra hr. Poul Schlüter om det betænkelige i at give en minister for vide beføjelser. På den anden side er her tale om et helt nyt område, en helt ny teknik, og der er måske noget, der taler for, at man har en sådan vid bemyndigelseslov på et sådant område og så, efterhånden som erfaringerne gøres, måske kommer med en vis indsnævring i selve loven.

Vi kan jo forstå, at loven gerne skal igennem inden jul, og der bliver vel næppe tid til at foretage en mere detaljeret fastlæggelse af bestemmelserne.

Endelig synes jeg, at vi med formandens tilladelse principielt skulle overveje snarest at give indenrigsministeren mulighed for som den sidste minister at komme til frokostbordet.

Poul Dam: Jeg har tilladt mig at tage ordet for at komme med nogle få bemærkninger til lovforslagets § 6, som jeg gerne vil bede udvalget om at se nærmere på; det er jo denne, skal vi sige lidt gamle paragraf, som giver husejere og forskellige andre mennesker en særlig pligt, en pligt, som det kan være vanskeligt at opfylde uden at blande sig i temmelig voldsom grad ind i andre menneskers forhold. Min anledning er naturligvis den, at jeg ser, at der i stk. 2 tales om ledere af højskoler, kaserne o. lign. Jeg indrømmer, at jeg har et vist ressentiment mod begrebet højskoler, kaserner o. lign., idet der for mig ikke er særlig megen lighed mellem de to institutioner. Men jeg ved i hvert fald som leder af en højskole, at der er meget store problemer med at opfylde denne pligt, fordi det er meget svært at få de oplysninger, man skal have, fra de elever, der kommer. Det er et spørgsmål, om det egentlig er rimeligt mere at have en sådan regel, om man ikke skal nøjes med at pålægge de enkelte personer pligten; det ville lette det meget. Indenrigsministeren ved utvivlsomt også, at der er mange problemer med alle dem, der flytter midler-

tidigt, tager midlertidigt ophold på disse forskellige institutioner. Det har været meget svært for indenrigsministeriet at fastsætte forståelige regler dér; det er blevet bedre i de senere år, men godt er det stadig ikke.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Nej, udtalt kontroversielt er lovforslaget vel ikke og blev vel heller ikke opfattet sådan af ordførerne, men mange indvendinger var der jo.

Jeg må med det samme sige til hr. Kjær Rasmussen, at jeg har jo været meget optimistisk, da jeg fastsatte ikrafttrædelsesdatoen til den 1. januar 1968, og efter at der er begæret udvalg og rejst et utal af spørgsmål, også af principiel karakter, er det naturligvis ganske udelukket, at lovforslaget kan færdiggøres i den kommende uge; men hvis vi kunne få det færdigt til 1. februar, er jeg også tilfreds; man skal jo altid starte lidt groft, det er klart, så kan man handle sig til rette.

Hr. Thomas Have spurgte mig, hvornår man kunne vente at man var færdig med forberedelserne af det centrale personregister. Dertil vil jeg gerne sige, at i øjeblikket er der en testning i gang, om jeg må bruge et meget fint udtryk, som jeg ikke selv kan oversætte, altså et samarbejde med et betragteligt antal kommuner, vistnok 30, og at vi stadig regner med i indenrigsministeriet at kunne sætte foretagendet i gang i det første kvartal af 1968, medmindre altså der indtræder nogle særlige uheld; det håber jeg ikke der gør, fordi denne centrale personregistrering jo også har forbindelse med og er forudsætning for indførelse af kildeskatten.

Såvel hr. A. Chr. Andersen som hr. Poul Schlüter og flere andre ordførere rejste spørgsmålet om udnyttelse af de oplysninger, der indgår til det centrale personregister fra folkeregistrene. Jeg vil derom gerne sige, at det er naturligvis et spørgsmål, vi i høj grad må diskutere i folketingsudvalget, og at det er forudsat diskuteret — ifølge lovforslagets § 3 — med personregistreringsrådet, hvori kommunerne er repræsenteret. Dette råd skal være rådgivende i disse spørgsmål, herunder spørgsmål vedrørende udnyttelsen af folkeregistrene og det cen-